

Mersul la adunare – beneficiu sau pagubă? (II)

VIAȚĂ CRESTINĂ

Prezbiter IOSIF NICOLAE IGNAT,
Biserica Pentecostală Eben-Ezer,
Sebeș-Alba

III. Dușmanii părtășiei frățești (sau: Când mersul la adunare ne face mai mult rău decât bine)

1. Lipsa reverenței în închinare și în slujire

Acest lucru se întâmplă atunci când tratăm întâlnirile noastre ca pe niște întâlniri pur omenești (facem abstracție de prezența lui Dumnezeu). Nu trebuie să uităm niciodată că Biserica nu este a noastră, ci a lui Dumnezeu. Hristos este Capul ei. Dacă nu ne comportăm ca atare în Casa lui Dumnezeu, riscăm să fim loviți cu urgiile lui Dumnezeu sau pur și simplu Dumnezeu să nu mai fie prezent la întâlnirile noastre frățești. Iată câteva exemple și pasaje biblice referitoare la acest aspect:

- Eclesiastul 5:1-2

- Geneza 28:16-18 (întâlnirea lui Iacov cu Dumnezeu la Betel, care i-a marcat viața);

- 1 Samuel 6:19-20 (locuitorii din Bet-Semeș au fost loviți de urgie pentru că s-au uitat în chivot);

- Levitic 10:1-3 (fiii lui Aaron arși pentru că au adus foc străin pe altarul Domnului).

2. Lipsa interesului și a preocupării pentru fratele nostru (egoismul)

Iubirea și preocuparea față de frații noștri trebuie să se vadă și în întâlnirile noastre frățești. Nu venim la adunare doar pentru noi și pentru nevoile noastre, ci și pentru alții. Nu venim doar ca să primim, ci și să oferim. Când nu gândim astfel, devenim egoiști, nemulțumiți și cârtitori (vezi certurile apărute în Biserica primară, de la ajutoare – Fapte 6:1).

Ce părere aveți despre împodobirea trupului lui Hristos, așa cum o descrie Pavel în Corinteni 12:22-25 (scoțând în evidență părțile mai neînsemnate și împodobindu-le pe cele mai puțin frumoase)? Cum s-ar traduce acest lucru practic în adunările noastre?

Ca să devină o realitate acest concept (preocuparea mai mare față de semenii noștri, decât pentru noi înșine) se cere multă *maturitate spirituală* și *interes de a aduce ceva bun cu noi la adunare* (nu doar păcatele, lipsurile, dorințele și nevoile noastre). **Doamne ajută-ne!**

3. Dorința de afișare și spiritul de partidă

Acest neajuns este o însumare a primelor două amintite: pierderea reverenței și egoismul. În cazul acesta părtășia devine o competiție între frați (în îmbrăcăminte, în talente, în mașini, bani, mâncare – vezi 1 Cor. 11:20-22). Spiritul de partidă apare tot din dorința de a ieși în evidență, chiar dacă această dorință are „suport spiritual” (vezi 1 Cor. 1:10-13).

Atât dorința de afișare, cât și spiritul de partidă pot avea în spate influențe demonice (spiritul lumesc, duhuri de dezbinare). **Domnul să ne păzească de astfel de stări periculoase!**

4. Lipsa intenției de pocăință, schimbare sau îndreptare

Una din cauzele acestei stări negative poate fi *compararea cu oameni mai răi decât noi*. Dacă tot vrem să ne comparăm cu cineva în caracter, sfințenie, pocăință, să ne comparăm cu Domnul Isus!

O altă cauză a acestei stări este *banalizarea păcatului* (n-o fi așa de grav ceea ce am făcut...).

Altă cauză este *neiertarea*. Poate de aceea Dumnezeu ne „obligă” să ne rugăm în rugăciunea domnească: „Și ne iartă nouă păcatele precum iertăm și noi greșitorilor noștri” (Matei 6,12).

În lipsa intenției de pocăință și îndreptare este un mare pericol. Dumnezeu ne poate vorbi și cerceta, în ciuda stării noastre rele, iar noi să ne autoamăgim, crezând că Dumnezeu tolerează starea noastră. (Ex. Ezechiel 14:1-5). Ce groaznică autoînșelare!

5. Lipsa dorinței de a crește spiritual

Suficiența spirituală este o mare piedică în calea creșterii spirituale. „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați*”, a spus Domnul Isus (Matei 5:6). A fi mereu flămând, dornic după Dumnezeu este o stare de dorit. Suficiența spirituală ne face să respingem mesajul sau să-l selectăm (luăm doar ce ne place). Înțelegem pământul inimii și-l face neroditor. Ne face cusurgii (vânători de greșeli, băgători de seamă), aroganți, disprețuitori cu ceilalți (vezi fariseul din pilda din Luca 18:9-14). Ne barează

Continuare...

„Păzește-ți piciorul când intri în Casa lui Dumnezeu și apropie-te mai bine să asculți decât să aduci jertfa nebunilor; căci ei nu știu că fac rău cu aceasta.”
(Eclesiastul 5.1).

„Apropie-te de cei drepti și prin ei te vei apropia de Dumnezeu. Vino în contact cu cei ce au smerenie și vei învăța obiceiurile lor.” (Isac Sirul)